

**Marek Gedl, Krzysztof
Kaczanowski, Danuta Burczyk, Piotr
Kaczanowski, Michał Parczewski**

**Bachórz-Chodorówka, pow. Brzozów.
Stanowisko I**

Informator Archeologiczny : badania 4, 43

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BACHÓRZ-CHODORÓWKA,
pow. Brzozów

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Stanowisko I

Badania prowadzili doc. dr Marek Gedl, dr Krzysztof Kaczanowski, mgr Danuta Burczyk, mgr Piotr Kaczanowski, mgr Michał Parczewski. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Kontynuacja badań prowadzonych w latach: 1940, 1942, 1960, 1963—65. Cmentarzysko grupy tarnobrzesckiej kultury lużyckiej z IV—V okresów epoki brązu i osada z okresu wpływów rzymskich.

Badania prowadzono w południowej części stanowiska i zbadano łącznie 168 obiektów archeologicznych (Nr 436-603).

W ogromnej większości były to groby ciałopalne popielnicowe — grupy tarnobrzesckiej. Przeważnie w skład grobu wchodziła popielnica nakryta miską odwróconą dnem do góry. W nielicznych tylko grobach spotykano mniejsze naczynia pełniące funkcję przystawek. W niektórych wypadkach w obrębie jednego grobu występowały dwie, lub rzadziej trzy, popielnice ustawione tuż obok siebie. Obok grobów popielnicowych spotykano nieliczne pochówki ciałopalne jamowe, w których spalone szczątki zmarłego zostały złożone wprost do ziemi. Niekiedy skupienie spalonych kości nakryte było naczyniem odwróconym dnem do góry. W jednym wypadku w grobie znajdował się szkielet osobnika ułożonego głową na południowy wschód, wyposażony w ozdoby brązowe i naczynie. Jest to już czwarty pochówek szkieletowy odkryty na omawianym cmentarzysku. W gromach ciałopalnych obok ceramiki spotykano niezbyt liczne, drobne ozdoby brązowe.

W południowej części stanowiska, już poza zasięgiem cmentarzyska grupy tarnobrzesckiej, zbadano fragment osady, którą datować można na schyłek okresu lateńskiego i na okres wpływów rzymskich. Odkryte materiały ceramiczne wykazują pewne różnice w stosunku do form typowych dla kultury przeworskiej.

BISKUPIN, pow. Żnin

patrz wczesne średniowiecze

Stanowisko 18

BRONOWICE, pow. Mogilno

patrz neolit

Stanowisko 1

BRZEG GŁOGOWSKI,
pow. Głogów

patrz wczesne średniowiecze